

Nagyböjt pénteki napjain Hamvazó szerdától – Urunk feltámadásáig

KERESZTUTAT JÁRUNK.

Március 8-án a 2005. szeptember 3-án a budapesti Sportaréna-ban Megtartott Nemzeti Eucharisztikus Kongresszusra írt Keresztutat jártuk.

Hitünk szent titkát a legrégebbi idők óta fogva nevezi Isten népe Eucharishtiának.

A hagyományos magyar nyelv Oltáriszentségnek mondja „ezt a nagy szentséget”, Krisztus Testének és Vérének köztünk élő valóságát, amely megváltó keresztfájdalmának jelenvalósága oltárainkon, és az örök élet forrása földi zárandokutunk során. Jézus Krisztust imádjuk istenségében és emberségében a kenyér és a bor színe alatt.

Kérjük az Eucharishtiában köztünk élő Krisztus Anyját, Magyarok Nagymatyját, eszközölje ki számunkra az eucharisztikus megújulás kegyelmét, hogy a szent Eucharisztia legyen számunkra a III. évezredben is fényünk és életünk, a bennünk megvalósuló „Emmánuel, azaz **velünk az Isten.**”

Seregély István egri érsek gondolatait olvashattuk.

A magyar nép az Oltáriszentség népe. Verejtékes munkájával nem csak megtermeli és az oltárra küldi a kenyeret és a bort, hanem el is jön az oltárhoz, hogy a kenyér és bor színe alatt magához vegye a feltámadott Úr Jézus testét és vérének. Az Oltáriszentség és a szenvedő magyar nép egymásnak valók.

Senkinek úgy nem kell ma, mint a magyarnak.

Mindszenty József gondolatait olvashattuk.

Győzelemről énekeljen Napkelet és napnyugat,

Millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat!

Krisztus újra földre szállott, Vándorlásunk társa lett;

Mert szerette a világot, Kenyér színbe rejteztet.

Krisztus kenyér s bor színében, Úr s király a föld felett:

Forrassz egybe békességben Minden népet s nemzetet!

Március 15-én Jézust utolsó útján Anyjával kísértük el. Segítse bennünk az imádságos megtérésnek, a hálás üdvözültségnek érzését felszítani. Segítse bennünk vele együtt érezhetni a „fájdalom törét”, a tehetetlenséget és a soha el nem múló hitet.

Nagybőjti készülletünk egyik legszebb imádsága a keresztúti ájtatosság. Ez az imádság már évszázadok óta alkalmas eszköz ahhoz, hogy egyre jobban átéljük, mit vállalt értünk, a mi megváltásunkért Jézus.

Amikor ezt az imát végezzük, gondoljunk közben arra, hogy mindezt a szenvedést Krisztus az irántunk való szeretetből vállalta önként magára. A kereszten értünk meghaló Krisztus áldozatát jelenítjük meg minden szentmisében.

Mária Fia mellett állott szenvedésében, „Könyörögni akartam nekik, ...- de tudtam, hogy ennek így kell lennie, s így csak álltam ott, némán, sírva.” - és hite által átélte feltámadásának örömét.

Március 21-én Jézus keresztútját jártuk a családban. Úr Jézus! Te azt mondtad, aki követni akar engem, vegye fel keresztjét, úgy kövessen. Segíts, hogy a családi élet keresztútján minden ember kövessen Téged. Jézust is éppen azok hagyták el, akiket szeretetével legjobban kitüntetett. Ő is beleroskadt, de aztán újból felállt és továbbment, hogy megtanítsa arra, hogy a szeretetért sohase várj hálát, viszontszeretetet, mert a szeretetet nem kamatoztatni kell, hanem pazarolni. Az igazi szeretet nem méricskél. Boldog házasság és család is ott terem, ahol mindnyájan a másikat akarják elsősorban boldoggá tenni és nem a saját boldogságukat keresik csupán.

Jézus számára sem volt visszaút, mert ahogyan élete másokért való élet volt, úgy halálát is másokért, értünk vállalta.

Ez a krisztusi alkotmány legfőbb paragrafusa.

Különösen azokért ajánlottuk fel keresztutunkat, aki családjában a legnehezebb keresztet hordozza (rövid csendben mondjuk el, ki az), valamint egyházközösségeink minden családjáért. Ámen.

Könyörülj rajtunk, Uram!
Könyörülj rajtunk és családjainkon!

2019. Március